

[Socialministeren.]

nøjagtig det, vi ophævede i 1927, fordi vi ikke længer vilde være med til det; du kan jo sige dig selv, at naar du kommer med et saadant Forslag, virker det som en Knyt-næve mod os, det er der ikke Tale om, at vi vil gennemføre. Derfor har jeg siddet omhyggeligt og grundet over Venstres Hjerter og Nyre, og jeg har fundet ud af, at dets nuværende Standpunkt nærmest fremgik af Betænkningen af 20. Januar 1928, i hvilken et Venstreindretal overfor et socialdemokratisk Forslag om Krisehjælp til de arbejdsløse skriver, at Mindretallet maa være af den Opfattelse,

„at det vilde være urigtigt nu at fravige det Princip, som er Grundlaget for Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927“.

Senere staar der:

„hvad derudover skal til, maa ydes efter de samme Love og de samme Principper, hvorefter man hjælper andre Samfundsborgere, der er kommet i Trang“, og længere nede slutter man med, at det er „Mindretallets Opfattelse, at Kommunalbestyrelserne fremdeles som hidtil har de bedste Forudsætninger for at administrere de Lovregler, som i denne Forbindelse kan bringes til Anvendelse.“

Aha, sagde jeg til mig selv, nu har du endelig fundet den Vej, som det er nødvendigt at gaa, hvis du vil have fat paa Venstre. Det kan være svært at finde den Linie, Venstre følger, naar man ser tilbage paa Tiden fra 1914 til 1929, men nu er de altsaa endelig faldet til Ro i et vist gammelt Standpunkt, som man kan kalde Beundringen for Kommunernes Selvstyre og det frie Skøn. Jeg sagde altsaa til mig selv: Det er nødvendigt, naar du vil have Venstre med til denne Lovgivning, at du laver et midlertidigt Lovforslag, der lægger Hovedvægten paa Venstres Udtalelse i denne Betænkning om, at naar man skal hjælpe udover den ordinære, vedtægtsmæssige Arbejdsløshedsforsikring, skal man i Hovedsagen hjælpe paa samme Maade, som man i øvrigt gennem Kommunerne hjælper dem, der ikke kan klare sig. Og det har jeg saa gjort med Tilføjelse af visse faste Regler fastsat af hver enkelt Kommune og med en Begrænsning af Hjælpen, saa den kommer til at staa i Forhold til den ordinære Arbejdsløsheds Hjælp, idet der et andet af Venstre højt prist Princip, nemlig

Hjælpen til Selvhjælp, kom mig til Hjælp. Derefter maatte jeg føle mig fuldkommen betrygget; det var ikke noget godt Standpunkt, men det var Venstres Standpunkt, jeg var naaet til, og derefter kunde jeg paa de arbejdsløses Vegne være nogenlunde sikker paa, at som en midlertidig Foranstaltning vilde dette Lovforslag gaa igennem, baaret frem af Venstres Tanke fra 1927.

Den ærede Ordfører for Venstre siger nu, at denne Vej vil man ikke gaa; han klager i høj Grad over det frie Skøn, som Kommunerne faar Adgang til ifølge Lovforslaget. Jeg ved ikke, hvad jeg skal svare dertil. Det er ellers næsten altid umuligt at faa Venstre bort fra det frie Skøn, naar der er Tale om, at Kommunerne skal paatage sig en eller anden Opgave. Jeg er imidlertid meget villig til at forhandle om en Ordning, hvorved det gøres til Pligt for Kommunerne indenfor visse Regler at yde en Hjælp til arbejdsløse i Omfang og Dageantal som den vedtægtsmæssige, hvis Venstre er ked af, at jeg har taget for meget Hensyn til Kommunernes Selvstyre.

Hvad Kontrollen angaar, er der i Lovforslagets § 2, 2det Stykke, saaledes som jeg ogsaa oplyste den ærede Ordfører for Venstre i Folketinget om, Bestemmelser, der til en vis Grad regulerer Kommunernes Administration af Hjælpen. Men i øvrigt er det jo netop Meningen, at Kommunerne skal have frie Hænder paa Grund af deres Kendskab til Forholdene, og hvis den ærede Ordfører ser den Betænkning, jeg nævnte, igennem, vil han ogsaa se, hvor mange forskellige Systemer man har anvendt eller villet bringe i Anvendelse rundt omkring i Landets Kommuner efter deres Beliggenhed, Indbyggerantal, Størrelsesforhold o. s. v., o. s. v. Men jeg ved ikke, om det er nogen som helst Nytte til at gaa nærmere ind paa disse Betragtninger, for, som den ærede Ordfører for de Radikale, tror jeg det var, sagde, vi har jo overhovedet ikke faaet det fjerneste at vide om, om Venstre vil være med paa noget andet Grundlag. Der foreligger saa mange Grundlag, at hvis de bare vil nævne et, kan vi forhandle om det. Det, der for mig er det vigtigste, er, at de arbejdsløse, som er inde under disse Forhold, hjælpes over denne Vinter uden at skulle henvises til Fattigvæsen eller Hjælpekasse.